

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 82

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

55 tomas

2012 m. kovo 22 d.

Turinys

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2012 m. kovo 21 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 249/2012, kuriuo dėl variklinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į gamintojo identifikavimo plokštelę, reikalavimų iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 19/2011 ⁽¹⁾ 1
- ★ 2012 m. kovo 21 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 250/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 961/2011, kuriuo dėl avarijos Fukušimos branduolinėje elektrinėje nustatomi specialūs Japonijos kilmės arba iš jos išsiųstų pašarų ir maisto produktų importo reikalavimai ⁽¹⁾ 3
- 2012 m. kovo 21 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 251/2012, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 5

III Kiti aktai

EUROPOS EKONOMINĖ ERDVĖ

- ★ 2009 m. gruodžio 16 d. ELPA priežiūros institucijos sprendimas Nr. 534/09/COL, kuriuo 78-ąjį kartą iš dalies keičiamos procedūrinės ir esminės taisyklės valstybės pagalbos srityje įtraukiant naują skyrių apie geriausią praktiką vykdant valstybės pagalbos kontrolės procedūras 7

Kaina: 3 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

★ 2011 m. lapkričio 23 d. ELPA priežiūros institucijos sprendimas Nr. 364/11/COL, nutraukti oficialią tyrimo procedūrą dėl Islandijos būsto finansavimo fondo (<i>Íbúðalánasjóður</i>) atleidimo nuo valstybės garantijos įmokos (Islandija)	16
--	----

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 249/2012

2012 m. kovo 21 d.

kuriuo dėl variklinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į gamintojo identifikavimo plokštelę, reikalavimų iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 19/2011

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 661/2009 dėl variklinių transporto priemonių, jų priekabų ir joms skirtų sistemų, sudėtinių dalių bei atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į jų bendrąją saugą, reikalavimų ⁽¹⁾, ypač į jo 14 straipsnio 1 dalies a punktą,

kadangi:

- (1) Reglamentas (EB) Nr. 661/2009 yra atskiras reglamentas, susijęs su tipo tvirtinimo procedūra, numatyta 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/46/EB, nustatančioje motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus (toliau – Pagrindų direktyva) ⁽²⁾;
- (2) 2011 m. sausio 11 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 19/2011 dėl variklinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į gamintojo identifikavimo plokštelę ir transporto priemonės identifikavimo numerį, reikalavimų, kuriuo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 661/2009 dėl variklinių transporto priemonių, jų priekabų ir joms skirtų sistemų, sudėtinių dalių bei atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į jų bendrąją saugą, reikalavimų ⁽³⁾ yra viena iš Reglamento (EB) Nr. 661/2009 5 straipsnio įgyvendinimo priemonių;
- (3) Reglamentu (ES) Nr. 19/2011 transporto priemonių gamintojams suteikta galimybė identifikavimo plokštelių

gamybai naudoti papildomas žymas. Siekiant palengvinti minėtų žymų gamybą, kai šiuo tikslu apdorojami duomenys ir žymos spausdinamos elektroniniu būdu, galiojančius techninius reikalavimus būtina priderinti prie šių šiuolaikinių techninių priemonių ypatumų;

- (4) todėl Reglamentas (ES) Nr. 19/2011 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (5) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Motorinių transporto priemonių techninio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 19/2011 I priedo A dalis iš dalies keičiama taip:

1. 2.2 punktą pakeičiamas taip:

„2.2. 2.1 punkto c papunktyje nurodyto transporto priemonės identifikavimo numerio simbolių aukštis neturi būti mažesnis kaip 4 mm.“

2. Po 2.2 punkto įrašomas šis 2.3 punktas:

„2.3. 2.1 punkte nurodytai informacijai, išskyrus transporto priemonės identifikavimo numerį, žymėti naudojamų simbolių aukštis neturi būti mažesnis kaip 2 mm.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

⁽¹⁾ OL L 200, 2009 7 31, p. 1.

⁽²⁾ OL L 263, 2007 10 9, p. 1.

⁽³⁾ OL L 8, 2011 1 12, p. 1.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 21 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 250/2012

2012 m. kovo 21 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 961/2011, kuriuo dėl avarijos Fukušimos branduolinėje elektrinėje nustatomi specialūs Japonijos kilmės arba iš jos išsiųstų pašarų ir maisto produktų importo reikalavimai

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 178/2002, nustatantį maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantį Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantį su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽¹⁾, ypač į jo 53 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 178/2002 53 straipsnyje nustatyta galimybė Sąjungai imtis iš trečiųjų šalių importuojamiems maisto produktams ir pašarams taikomų skubių priemonių, kuriomis siekiama apsaugoti žmonių ir gyvūnų sveikatą arba aplinką, jeigu pavienių valstybių narių taikomomis priemonėmis tinkamai išvengti pavojaus neįmanoma;
- (2) po 2011 m. kovo 11 d. įvykusios avarijos Fukušimos branduolinėje elektrinėje Komisijai pranešta, kad tam tikruose Japonijos kilmės maisto produktuose radionuklidų lygis viršijo Japonijoje nustatytus maisto produktų taršos lygius. Ši tarša gali būti pavojinga Sąjungos gyventojų ir gyvūnų sveikatai, todėl buvo priimtas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 961/2011 ⁽²⁾;
- (3) Įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 961/2011 nustatyta, kad prie produktų, kuriems taikomas tas reglamentas, siuntų turi būti pridėdama Japonijos kompetentingos institucijos įgalioto atstovo pasirašyta deklaracija, kuria, *inter alia*, patvirtinamos siuntos kilmės ir išsiuntimo vietos. Deklaracijos turinys priklauso nuo to, ar produktų kilmės arba išsiuntimo prefektūra yra netoli Fukušimos branduolinės elektrinės;
- (4) jei siuntos kilmės prefektūra yra Fukušimos prefektūra ir 10 kaimyninių prefektūrų, reikalaujama, kad Japonijos valdžios institucijos patvirtintų, kad jos radionuklidų cezio-134 ir cezio-137 lygis neviršija Įgyvendinimo regla-

mento (ES) Nr. 961/2011 II priede nustatyto didžiausio lygio. Be to, įvežimo į Sąjungą pasienio kontrolės posto arba nustatyto įvežimo punkto kompetentingos institucijos turi patikrinti bent 10 % tokių siuntų, atlikdamos tapatumo ir fizinius patikrinimus bei laboratorinius tyrimus dėl cezio-134 ir cezio-137;

- (5) Japonijos valdžios institucijos taip pat turi patvirtinti, kad iš Fukušimos ir 10 kaimyninių prefektūrų išvežtos siuntos nebuvo paveiktos radioaktyvumo vežant jas tranzitu. Tokiais atvejais, kaip ir tuomet, kai siuntų kilmės vieta yra kita Japonijos prefektūra (ne Fukušimos ir 10 kaimyninių prefektūrų), įvežimo į Sąjungą pasienio kontrolės posto arba nustatyto įvežimo punkto kompetentingos institucijos turi tikrinti bent 20 % tokių siuntų, atlikdamos tapatumo ir fizinius patikrinimus bei laboratorinius tyrimus dėl cezio-134 ir cezio-137;
- (6) remiantis šių patikrinimų ir laboratorinių tyrimų, kuriuos pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 961/2011 atliko įvežimo į Sąjungą pasienio kontrolės posto arba nustatyto įvežimo punkto kompetentingos institucijos, rezultatais, Japonijos valdžios institucijos tinkamai ir veiksmingai taiko eksportui į Sąjungą skirtų pašarų ir maisto produktų kontrolės priemones. Todėl tikslinga nustatyti, kad įvežimo į Sąjungą pasienio kontrolės posto arba nustatyto įvežimo punkto kompetentingos institucijos šias siuntas tikrintų rečiau;
- (7) be to, Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 961/2011 turi būti taikomas iki 2012 m. kovo 31 d. Japonijos kompetentingos institucijos toliau stebi pašarų ir maisto produktų radioaktyvumą. Remiantis šios stebėsenos rezultatais, Fukušimos branduolinės elektrinės kaimyninėse prefektūrose tam tikrų pašarų ir maisto produktų radioaktyvumas tebėra didesnis nei nustatytos taršos ribos. Todėl Įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 961/2011 nustatytas priemonės reikėtų taikyti ilgiau;
- (8) todėl Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 961/2011 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (9) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

⁽¹⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.⁽²⁾ OL L 252, 2011 9 28, p. 10.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Keitimo nuostatos

Igyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 961/2011 iš dalies keičiamas taip:

1. 5 straipsnio 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) atlieka tapatumo ir fizinius patikrinimus, įskaitant laboratorinius tyrimus dėl cezio-134 ir cezio-137, patikrinamos bent:

— 5 % 2 straipsnio 3 dalies d punkte nurodytų produktų siuntų ir

— 10 % 2 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų produktų siuntų.“

2. 10 straipsnio antroje dalyje nurodyta data „2012 m. kovo 31 d.“ pakeičiama data „2012 m. spalio 31 d.“

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 21 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 251/2012

2012 m. kovo 21 d.

kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos

Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;

- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 21 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)		
KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	IL	188,6
	JO	64,0
	MA	47,9
	TN	68,9
	TR	96,0
	ZZ	93,1
0707 00 05	JO	107,2
	TR	165,2
	ZZ	136,2
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	55,1
	TR	127,5
	ZZ	135,9
0805 10 20	EG	52,6
	IL	79,2
	MA	52,2
	TN	80,1
	TR	70,0
	ZZ	66,8
0805 50 10	EG	43,8
	TR	52,6
	ZZ	48,2
0808 10 80	AR	89,5
	BR	83,2
	CA	125,0
	CL	84,7
	CN	108,7
	MK	31,8
	US	160,0
	UY	74,9
	ZA	119,9
0808 30 90	ZZ	97,5
	AR	85,1
	CL	123,8
	CN	63,0
	ZA	91,4
	ZZ	90,8

⁽¹⁾ Šalių nomenklatura nustatyta Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

III

(Kiti aktai)

EUROPOS EKONOMINĖ ERDVĖ

ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS SPRENDIMAS

Nr. 534/09/COL

2009 m. gruodžio 16 d.

**kuriuo 78-ąjį kartą iš dalies keičiamos procedūrinės ir esminės taisyklės valstybės pagalbos srityje
įtraukiant naują skyrių apie geriausią praktiką vykdant valstybės pagalbos kontrolės procedūras**

ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJA ⁽¹⁾,KADANGI Europos Komisija 2009 m. birželio 16 d. priėmė Geriausios praktikos vykdant valstybės pagalbos kontrolės procedūras kodeksą ⁽⁵⁾,ATSIŽVELGDAMA į Europos ekonominės erdvės susitarimą ⁽²⁾, ypač į jo 61–63 straipsnius ir 26 protokolą,

KADANGI šis komunikatas taip pat svarbus Europos ekonominei erdvei,

ATSIŽVELGDAMA į ELPA valstybių susitarimą dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo ⁽³⁾, ypač į jo 24 straipsnį ir 5 straipsnio 2 dalies b punktą,

KADANGI reikia užtikrinti vienodą EEE valstybės pagalbos taisyklių taikymą visoje Europos ekonominėje erdvėje,

KADANGI pagal Institucijos ir Teismo susitarimo 24 straipsnį Institucija įgyvendina EEE susitarimo nuostatas dėl valstybės pagalbos,

KADANGI pagal EEE susitarimo XV priedo pabaigoje esančio skyriaus „BENDROSIOS NUOSTATOS“ II punktą Institucija, pasikonsultavusi su Europos Komisija, turi priimti aktus, atitinkančius Europos Komisijos priimtus aktus,

KADANGI pagal Institucijos ir Teismo susitarimo 5 straipsnio 2 dalies b punktą Institucija skelbia pranešimus arba gaires dėl EEE susitarime nagrinėjamų klausimų, jei tai aiškiai numatyta tame EEE susitarime ar Institucijos ir Teismo susitarime arba jei Institucija mano tai esant reikalinga,

PASIKONSULTAVUSI su Europos Komisija ir su ELPA valstybėmis (2009 m. lapkričio 20 d. raštais šia tema; dok. Nr. 537430, 537439 ir 537441),

PRISIMINDAMA Procedūrines ir esmines taisykles valstybės pagalbos srityje, kurias Institucija priėmė 1994 m. sausio 19 d. ⁽⁴⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

⁽¹⁾ Toliau – Institucija.⁽²⁾ Toliau – EEE susitarimas.⁽³⁾ Toliau – Institucijos ir Teismo susitarimas.⁽⁴⁾ EEE susitarimo 61 ir 62 straipsnių, Institucijos ir Teismo susitarimo 3 protokolo 1 straipsnio taikymo ir aiškinimo gairės, Institucijos priimtose ir paskelbtose 1994 m. sausio 19 d., paskelbtose *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (toliau – OL) L 231, 1994 9 3, p. 1, ir EEE priede Nr. 32, 1994 9 3, p. 1, su pakeitimais. Toliau – Valstybės pagalbos gairės. Naujausia Valstybės pagalbos gairių versija skelbiama Institucijos interneto svetainėje (<http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>).

1 straipsnis

Valstybės pagalbos gairės iš dalies keičiamos įtraukiant naują skyrių apie geriausios praktikos vykdant valstybės pagalbos kontrolės procedūras kodeksą. Naujasis skyrius pateiktas šio sprendimo priede.

⁽⁵⁾ OL C 136, 2009 6 16, p. 13.

2 straipsnis

Tekstas autentiškas tik anglų kalba.

Priimta Briuselyje 2009 m. gruodžio 16 d.

ELPA priežiūros institucijos vardu

Per SANDERUD
Pirmininkas

Kristján A. STEFÁNSSON
Kolegijos narys

PRIEDAS

GERIAUSIOS PRAKTIKOS VYKDANT VALSTYBĖS PAGALBOS KONTROLĖS PROCEDŪRAS GAIRĖS ⁽¹⁾

1. Taikymo sritis ir tikslas

- 1) ELPA priežiūros institucija (toliau – Institucija) priėmė šias Geriausios praktikos vykdant valstybės pagalbos kontrolės procedūras gaires siekdama, kad valstybės pagalbos procedūros būtų kuo naudingesnės ir veiksmingesnės visoms susijusioms šalims.
- 2) Šis Institucijos gairių skyrius pagrįstas patirtimi, įgyta taikant ELPA valstybių susitarimo dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo 3 протокола II dalį (toliau – 3 протокола II dalis) ⁽²⁾. Pagrindinis šio skyriaus tikslas – pateikti kasdien taikomų valstybės pagalbos procedūrų gaires ir taip stiprinti Institucijos, ELPA valstybių ir teisės bei verslo bendruomenių geresnio bendradarbiavimą ir savitarpio supratimą.
- 3) Siekiant sėkmingai tobulinti valstybės pagalbos procedūras, būtina abipusė drausmė ir Institucijos ir ELPA valstybių išipareigojimas. Institucija stengsis stiprinti bendradarbiavimą su ELPA valstybėmis bei suinteresuotosiomis šalimis ir gerinti tyrimus bei vidaus sprendimų priėmimo procesą, siekdama užtikrinti didesnę valstybės pagalbos procedūrų skaidrumą, nuspėjamumą ir veiksmingumą.
- 4) Atsižvelgiant į dabartinę valstybės pagalbos struktūrą, šiuo skyriumi užbaigiamas supaprastinimo paketas, kurį sudaro Institucijos gairės dėl supaprastintos procedūros, taikomos tam tikrų rūšių valstybės pagalbai ⁽³⁾, ir Institucijos gairės dėl nacionalinių teismų įgyvendinamos valstybės pagalbos teisės ⁽⁴⁾ ir kuriuo siekiama nuspėjamesnių ir skaidresnių procedūrų.
- 5) Tačiau dėl atskiro atvejo konkrečių ypatumų gali tekti pritaikyti šį skyrių arba nuo jo nukrypti ⁽⁵⁾.
- 6) Be to, atsižvelgiant į žuvininkystės ir akvakultūros sektorių, pirminės žemės ūkio produktų gamybos, žemės ūkio produktų perdirbimo ar prekybos jais specifiką, tiek, kiek šiems sektoriams taikomas EEE susitarimas, taip pat galima pateisinti nukrypimą nuo šio gairių skyriaus.

2. Ryšys su EEE teise

- 7) Šio skyriaus tikslas nėra pateikti išsamią ar visapusišką informaciją apie atitinkamas teises, aiškinamąsias ir administracines priemones, reglamentuojančias valstybės pagalbos kontrolę. Šį skyrių reikėtų skaityti kartu su pagrindinėmis valstybės pagalbos procedūras reglamentuojančiomis taisyklėmis ir kaip jų priedą.
- 8) Todėl šiuo skyriumi nesukuriamos ar nepakeičiamos jokios teisės ar prievolės, išdėstytos EEE susitarimo 3 protokole ir 2004 m. liepos 14 d. Sprendime Nr. 195/04/KOL ⁽⁶⁾ su pakeitimais, kaip aiškinama ELPA Teismo ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje.
- 9) Šiame skyriuje išdėstyta kasdieninė geriausia praktika siekiant, kad valstybės pagalbos procedūros būtų greitesnės, skaidresnės ir nuspėjamesnės kiekviename bylos, apie kurią pranešta arba nepranešta, arba skundo nagrinėjimo etape.

⁽¹⁾ Šis skyrius atitinka Komisijos geriausios praktikos vykdant valstybės pagalbos kontrolės procedūras kodeksą (OL C 136, 2009 6 16, p. 13).

⁽²⁾ 3 протокола II dalis atitinka 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamią EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisyklę (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

⁽³⁾ OL L 75, 2012 3 15, p. 26 ir EEE priedas Nr. 14, 2012 3 15, p. 1, skelbiamas internete adresu (<http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>). Šios gairės atitinka Komisijos pranešimą apie supaprastintą procedūrą, taikomą tam tikrų rūšių valstybės pagalbai (OL C 136, 2009 6 16, p. 3).

⁽⁴⁾ Dar nepaskelbtos OL ar EEE priede. Šios gairės atitinka Europos Komisijos pranešimą dėl nacionalinių teismų įgyvendinamos valstybės pagalbos teisės (OL C 85, 2009 4 9, p. 1).

⁽⁵⁾ Atsižvelgdama į 2008 m. bankų krizę, Institucija ėmėsi atitinkamų veiksmų, siekdama užtikrinti, kad, pranešus visą reikiamą informaciją, sprendimai būtų priimami greitai, prireikus – greičiau kaip per dvi savaites. Žr. Institucijos gaires dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo finansų įstaigoms skirtoms priemonėms dėl dabartinės pasaulinės finansų krizės (dar nepaskelbtos OL ar EEE priede), atitinkančias Komisijos komunikatą „Valstybės pagalbos taisyklių taikymas finansų įstaigoms skirtoms priemonėms dėl dabartinės pasaulinės finansų krizės“ (OL C 270, 2008 10 25, p. 8). Dėl tikrosios ekonomikos žr. Institucijos laikinąją valstybės pagalbos priemonių sistemą siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis (dar nepaskelbta OL ar EEE priede), atitinkančią Komisijos komunikatą „Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis“ (OL C 83, 2009 4 7, p. 1).

⁽⁶⁾ Sprendimas Nr. 195/04/COL (OL L 139, 2006 5 25, p. 37, EEE priedas Nr. 26, 2006 5 25, p. 1) atitinka 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 794/2004 (OL L 140, 2004 4 30, p. 1), įgyvendinantį Reglamentą (EB) Nr. 659/1999.

3. Ryšiai prieš pateikiant pranešimą

- 10) Institucijos patirtis rodo, kad netgi gana standartiniais atvejais ryšiai prieš pateikiant pranešimą duoda papildomos naudos. Palaikydamos ryšius iki pranešimo pateikimo, Institucija ir pranešančioji ELPA valstybė iki pranešimo gali neoficialiai ir slapta aptarti teisinius ir ekonominius pasiūlyto projekto aspektus ir taip padidinti pranešimų kokybę ir išsamumą. Tokiomis aplinkybėmis ELPA valstybė ir Institucija taip pat gali bendrai rengti konstruktyvius pasiūlymus probleminiams planuojamos priemonės aspektams pakeisti. Taigi šiame etape sudaromos sąlygos greičiau nagrinėti pranešimus po to, kai jie oficialiai pateikiami Institucijai. Sėkmingai palaikomi ryšiai prieš pateikiant pranešimą turėtų padėti Institucijai priimti sprendimus per du mėnesius nuo pranešimo pateikimo dienos pagal 3 protokolo II dalies 4 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis ⁽¹⁾.
- 11) Palaikyti ryšius prieš pateikiant pranešimą visų pirma rekomenduojama tose bylose, kurioms būdingos naujovės arba specifiniai ypatumai, – tai pateisintų neoficialias išankstines diskusijas su Institucija, tačiau neoficialios konsultacijos bus teikiamos, kai tik ELPA valstybei jų prireiks.

3.1. Turinys

- 12) Prieš pateikiant pranešimą galima diskutuoti su susijusia ELPA valstybe ir ją konsultuoti apie informacijos, kuri turi būti pateikta pranešimo forma, apimtį, kad nuo pranešimo pateikimo dienos būtų užtikrintas informacijos išsamumas. Veiksmingai palaikant ryšius iki pranešimo pateikimo taip pat bus galima atvirai ir konstruktyviai diskutuoti bet kokiais esminiais su planuojama priemone susijusiais klausimais. Tai ypač svarbu kalbant apie projektus, kurių nebuvo galima patvirtinti ir todėl jie turėjo būti atšaukti arba iš esmės pakeisti. Šiame etape taip pat gali būti analizuojamas kitų teisinių pagrindų buvimas arba nustatomi susiję precedentai. Be to, sėkmingai įgyvendinus etapą iki pranešimo pateikimo, Institucija ir ELPA valstybė galės spręsti svarbiausias konkurencijos problemas, atlikti ekonominę analizę ir prireikus išorės ekspertizę, kad galėtų įrodyti, jog planuojamas projektas suderinamas su EEE susitarimu. Prieš pateikdama pranešimą, pranešančioji ELPA valstybė taip pat gali prašyti Institucijos netaikyti prievolės pateikti pranešimo formoje numatytos tam tikros informacijos, kuri dėl tam tikrų aplinkybių nebūtina nagrinėjant bylą. Galiausiai etapas iki pranešimo pateikimo turi lemiamą reikšmę, nes jame nusprendžiama, ar tam tikram atvejui gali būti *prima facie* taikoma supaprastinta procedūra ⁽²⁾.

3.2. Apimtis ir termino nustatymas

- 13) Kad etapas iki pranešimo pateikimo būtų konstruktyvus ir veiksmingas, susijusi ELPA valstybė, remdamasi pranešimo projekto forma, yra suinteresuota pateikti Institucijai informaciją, kurios reikia planuojamam valstybės pagalbos projektui įvertinti. Kad atvejis būtų išnagrinėtas greičiau, pirmenybė iš esmės bus teikiama ryšiams el. paštu ar telekonferencijoms, o ne susitikimams. Per dvi savaites nuo pranešimo projekto gavimo Institucija paprastai pirmą kartą užmegs ryšį prieš pateikiant pranešimą.
- 14) Ryšiai prieš pateikiant pranešimą paprastai neturėtų trukti ilgiau kaip 2 mėnesius ir po jų iškart turėtų būti pateikiamas išsamus pranešimas. Jeigu ryšiai prieš pateikiant pranešimą neduotų norimų rezultatų, Institucija gali paskelbti, kad etapas iki pranešimo pateikimo užbaigiamas. Vis dėlto termino nustatymas ir ryšių prieš pateikiant pranešimą forma priklauso nuo atskiros bylos sudėtingumo, todėl ryšiai prieš pateikiant pranešimą gali trukti keletą mėnesių. Todėl Institucija rekomenduoja, kad tais atvejais, kai bylos yra itin sudėtingos (pavyzdžiui, sanavimo pagalba, dideli pagalbos moksliniams tyrimams ir plėtrai projektai, didelė individuali pagalba arba itin didelės ar sudėtingos pagalbos schemas), ELPA valstybės, prieš pateikdamos pranešimus, kuo anksčiau užmegztų ryšius, kad būtų galima pasirengti pagrįstoms diskusijoms.
- 15) Remiantis Institucijos patirtimi, labai naudinga, kai su pagalbos gavėju užmezgami ryšiai prieš pateikiant pranešimą, ypač tais atvejais, kai jie susiję su svarbiais techniniais, finansiniais ir su projektais susijusiais dalykais. Todėl Institucija rekomenduoja, kad individualios pagalbos gavėjai palaikytų ryšius iki pranešimo pateikimo.
- 16) Išskyrus ypač naujoviškas arba sudėtingas bylas, etapo iki pranešimo pateikimo pabaigoje Institucija stengsis pateikti susijusiai ELPA valstybei neoficialų preliminarų projekto vertinimą. Tas neįpareigojantis vertinimas nebus oficiali Institucijos pozicija, tai bus tik neoficiali konsultacija dėl pranešimo projekto išsamumo ir planuojamo projekto *prima facie* suderinamumo su EEE susitarimu. Itin sudėtingais atvejais ELPA valstybės prašymu Institucija taip pat gali pateikti rašytines gaires dėl teiktinos informacijos.
- 17) Ryšiai prieš pateikiant pranešimą yra visiškai slapti. Diskusijos vyksta pagal savanoriškumo principą ir neturi įtakos bylos nagrinėjimui ir tyrimo procesui po oficialaus pranešimo.

⁽¹⁾ Šio galutinio termino neįmanoma laikytis, jei Institucija, gavusi neišsamius pranešimus, turi pateikti keletą prašymų pateikti informaciją.

⁽²⁾ Žr. Gaires dėl supaprastintos procedūros, taikomos tam tikrų rūšių valstybės pagalbai.

- 18) Siekdama pagerinti pranešimų kokybę, Institucija stengsis patenkinti ELPA valstybių prašymus dėl mokymo. Institucija taip pat palaikys nuolatinius ryšius su ELPA valstybėmis, siekdama aptarti tolesnį valstybės pagalbos procedūros tobulinimą, ypač kiek tai susiję su taikytinų pranešimo formų apimtimi ir turiniu.

4. Abiem pusėms priimtinas planavimas

- 19) Tais atvejais, kai bylos itin naujoviškos, techniškai sudėtingos arba kitaip ypatingos, arba kai jos turi būti nagrinėjamos ypatingos skubos tvarka, Institucija pranešančiajai ELPA valstybei pasiūlys abiem pusėms priimtina planavimą, kad padidintų valstybės pagalbos tyrimo galimos trukmės skaidrumą ir nuspėjamumą.

4.1. Turinys

- 20) Abiem pusėms priimtinas planavimas – tai ELPA valstybės ir Institucijos struktūrizuoto bendradarbiavimo, grindžiamo bendru planavimu ir suvokimu, kaip galėtų vykti ir kiek galėtų trukti tyrimas, forma.

- 21) Šiomis aplinkybėmis Institucija ir pranešančioji ELPA valstybė visų pirma galėtų susitarti dėl šių dalykų:

- susijusios bylos prioritetinio nagrinėjimo su sąlyga, jog ELPA valstybė sutiks, kad būtų oficialiai sustabdytas kitų tos pačios ELPA valstybės bylų, apie kurias pranešta, tyrimas ⁽¹⁾, jeigu to prireiktų planavimo ar išteklių tikslais,
- informacijos, kurią turi pateikti ELPA valstybė ir (arba) susijęs pagalbos gavėjas, įskaitant tyrimus, išorės ekspertizę arba vienašalį Institucijos atliekamą informacijos rinkimą, ir
- Institucijos vykdomo bylos, pradėtos pateikus pranešimą, vertinimo galimos formos ir trukmės.

- 22) Su sąlyga, kad ELPA valstybė laiku ir kaip susitarta abiem pusėms priimtinu planavimu pateiks visą reikiamą informaciją, Institucija toliau nagrinėdama bylą stengsis laikytis abiejų pusių susitarto termino, nebent dėl ELPA valstybės arba suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos kiltų nenumatytų klausimų.

4.2. Apimtis ir termino nustatymas

- 23) Abiem pusėms priimtinas planavimas iš esmės bus taikomas tik toms byloms, kurios yra tokios naujoviškos, techniškai sudėtingos ar kitaip ypatingos, kad etapo iki pranešimo pateikimo pabaigoje Institucijai neįmanoma atlikti aiškaus preliminarus bylos vertinimo. Tokiais atvejais abiem pusėms priimtinas planavimas įvyks etapo iki pranešimo pateikimo pabaigoje, o po jo bus pateiktas oficialus pranešimas.

- 24) Vis dėlto susijusios ELPA valstybės prašymu Institucija ir susijusi ELPA valstybė taip pat gali susitarti dėl abiem pusėms priimtino planavimo, siekiant toliau nagrinėti bylą oficialios tyrimo procedūros pradžioje.

5. Išankstinis priemonių, apie kurias pranešta, nagrinėjimas

5.1. Prašymai pateikti informaciją

- 25) Siekdama supaprastinti tyrimo eigą, per preliminarų nagrinėjimą Institucija stengsis sugrupuoti prašymus pateikti informaciją. Todėl iš esmės bus tik vienas prašymas pateikti išsamią informaciją, kuris paprastai turės būti atsiųstas per 4–6 savaites po pranešimo dienos. Jei abiem pusėms priimtino planavimo metu nesusitarta kitaip, pasibaigus etapui iki pranešimo pateikimo ELPA valstybės turėtų sugebėti pateikti išsamų pranešimą ir taip sumažinti papildomos informacijos poreikį. Tačiau Institucija gali vėliau pateikti daugiau klausimų, dažniausiai dėl problemų, susijusių su ELPA valstybių atsakymais, nors tai nebūtinai reiškia, kad Institucija, vertindama bylą, susiduria su rimtais sunkumais.

- 26) Jeigu ELPA valstybė per nustatytą terminą nepateiktų prašomos informacijos, po vieno priminimo bus paprastai taikoma 3 протокола II dalies 5 straipsnio 3 dalis, o ELPA valstybė bus informuota, kad pranešimas laikomas atšauktu. Kai bus patenkintos būtinos sąlygos, paprastai bus pradėta ir oficiali tyrimo procedūra – paprastai ne vėliau kaip po dviejų klausimų teikimo etapų.

5.2. Preliminarus nagrinėjimo sustabdymas susitarus

- 27) Tam tikromis aplinkybėmis preliminarų nagrinėjimą galima sustabdyti paprašius ELPA valstybei, kad ji galėtų iš dalies pakeisti savo projektą ir suderinti jį su valstybės pagalbos taisyklėmis, arba kitaip bendru susitarimu. Nagrinėjimą sustabdyti galima tik iš anksto sutartam laikotarpiui. Jeigu ELPA valstybė sustabdymo laikotarpio pabaigoje

⁽¹⁾ Žr. 3 протокола II dalies 4 straipsnio 5 punktą.

nepateikia išsamaus, *prima facie* suderinto projekto, Institucija atnaujina procesą nuo ten, kur jis buvo sustabdytas. Atitinkama ELPA valstybė paprastai informuojama, kad pranešimas laikomas atšauktu arba rimtų abejonių atveju nedelsiant pradedama oficiali tyrimo procedūra.

5.3. Su esama padėtimi susiję ryšiai

- 28) Pranešančiųjų ELPA valstybių prašymu jos bus informuojamos apie esamą vykstančio preliminarus nagrinėjimo padėtį. ELPA valstybės raginamos į tokius ryšius įtraukti ir individualios pagalbos gavėją.

6. Oficiali tyrimo procedūra

- 29) Atsižvelgiant į bendrą bylą, kurioms taikoma oficiali tyrimo procedūra, sudėtingumą, Institucija visų pirma siekia didinti šio etapo skaidrumą, nuspėjamumą ir veiksmingumą, kad būtų priimami pagrįsti sprendimai, atitinkantys šiuolaikinio verslo poreikius. Todėl Institucija tobulins oficialių tyrimų vykdymą veiksmingai naudodamasi visomis procedūrinėmis priemonėmis, kurias ji gali taikyti vadovaudamasi 3 protokolo II dalimi.

6.1. Sprendimo ir jo santraukos paskelbimas

- 30) Kai susijusi ELPA valstybė neprašo neskelbti slaptos informacijos, Institucija stengsis paskelbti savo sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą, įskaitant santraukas, per du mėnesius nuo to sprendimo priėmimo dienos.
- 31) Kilus nesutarimams dėl slaptumo, Institucija taikys Gairių dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose ⁽¹⁾ principus ir visų pirma stengsis, kad priėmus sprendimą jis būtų kuo greičiau paskelbtas. Ta pati praktika bus taikoma skelbiant visus galutinius sprendimus.
- 32) Siekiant padidinti proceso skaidrumą, ELPA valstybei, pagalbos gavėjui ir kitoms suinteresuotosioms šalims (visų pirma galimiems skundo pateikėjams) bus pranešta apie bet kokią vėlavimą, susijusį su nesutarimais dėl slaptumo.

6.2. Suinteresuotųjų šalių pastabos

- 33) Pagal 3 protokolo II dalies 6 straipsnį suinteresuotosios šalys turi pateikti pastabas per nustatytą terminą, kuris paprastai neturi viršyti vieno mėnesio nuo sprendimo pradėti oficialią tyrimo procedūrą paskelbimo. Tas terminas paprastai nebus pratęsiamas, ir Institucija iš suinteresuotųjų šalių, įskaitant pagalbos gavėją, paprastai nepriims jokios per vėlai pateiktos informacijos ⁽²⁾. Terminas gali būti pratęstas tik išimtiniais tinkamai pagrįstais atvejais, pvz., pateikus itin daug faktinės informacijos arba remiantis Institucijos ir susijusios suinteresuotosios šalies ryšiais.
- 34) Siekdamą pagerinti faktinį itin sudėtingų bylų tyrimo pagrindą, Institucija nustatytoms suinteresuotosioms šalims, įskaitant prekybos arba verslo asociacijas, gali nusiųsti sprendimo pradėti oficialią tyrimo procedūrą kopiją ir paraginti jas pateikti pastabų dėl specifinių bylos aspektų ⁽³⁾. Šiuo atžvilgiu suinteresuotųjų šalių bendradarbiavimas yra visiškai savanoriškas, tačiau jei suinteresuotoji šalis nusprendžia pateikti pastabų, ji turėtų būti suinteresuota tokias pastabas pateikti laiku, kad Institucija galėtų į jas atsižvelgti. Todėl Institucija paragins suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas per vieną mėnesį nuo tos dienos, kurią joms išsiunčiama sprendimo kopija. Šio pastabų teikimo termino Institucija nepratęs. Siekdamą, kad suinteresuotosioms šalims būtų taikomos vienodos sąlygos, Institucija nusiųs tokių patį raginimą pateikti pastabų ir pagalbos gavėjui. Atsižvelgdama į ELPA valstybės teisę į gynybą, ji perduos ELPA valstybei nekonfidencialią bet kokių pastabų, gautų iš suinteresuotųjų šalių, versiją ir paragins ELPA valstybę atsakyti per vieną mėnesį.
- 35) Siekiant užtikrinti, kad visos suinteresuotųjų šalių pastabos būtų kuo greičiau perduotos susijusiai ELPA valstybei, ELPA valstybės bus raginamos, kiek tai įmanoma, priimti tas pastabas jų originalo kalba. ELPA valstybės prašymu Institucija pateiks vertimą; tai gali turėti įtakos procedūrų spartai.
- 36) ELPA valstybėms taip pat bus pranešta tuo atveju, jeigu suinteresuotosios šalys pastabų nepateiks.

⁽¹⁾ Priimtos 2004 m. vasario 18 d. Kolegijos sprendimu Nr. 15/04/COL (OL L 154, 2006 6 8, p. 27 ir EEE priedas Nr. 29, 2006 6 8, p. 1). Šios gairės atitinka 2003 m. gruodžio 1 d. Europos Komisijos komunikatą dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose (OL C 297, 2003 12 9, p. 6).

⁽²⁾ Nepažeidžiant 3 protokolo II dalies 10 straipsnio 1 dalies.

⁽³⁾ Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką Institucija turi teisę nusiųsti sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą nustatytoms trečiosioms šalims; žr., pavyzdžiui, Sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau* prieš Komisiją, T-198/01, [2004] Rink. p. II-2717, 195 punktą; Sprendimą *Technische Glaswerke Ilmenau* prieš Komisiją, T-198/01R, [2002] Rink. p. II-2153; Sprendimo *Falck Spa* ir kiti prieš Komisiją, sujungtos bylos C-74/00 P ir C-75/00 P, [2002] Rink. p. I-7869, 83 punktą.

6.3. ELPA valstybių pastabos

- 37) Siekdama užtikrinti, kad būtų laiku užbaigta oficiali tyrimo procedūra, Institucija atidžiai stebės, kad būtų laikomasi visų šio etapo terminų, taikomų pagal 3 protokolo II dalį. Jeigu ELPA valstybė per 3 protokolo II dalies 6 straipsnio 1 dalyje nustatytą vieno mėnesio terminą nepateiks pastabų apie Institucijos sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą ir suinteresuotųjų šalių pastabų, Institucija nedelsdama nusiųs priminimą, kuriuo susijusiai ELPA valstybei bus suteiktas vienas papildomas mėnuo ir pranešta, kad papildomo pratęsimo nebus, nebent išimtinėmis aplinkybėmis. Jeigu susijusi ELPA valstybė nepateiks reikšmingo atsakymo, Institucija, remdamasi turima informacija, priims sprendimą pagal 3 protokolo II dalies 7 straipsnio 7 dalį ir 13 straipsnio 1 dalį.
- 38) Neteisėtos pagalbos atveju ir ELPA valstybei nepateikus pastabų dėl sprendimo pradėti oficialią tyrimo procedūrą, Institucija, remdamasi 3 protokolo II dalies 10 straipsniu, pareikalaus pateikti informaciją. Jeigu ELPA valstybė neatsakys į tą reikalavimą per jame nustatytą terminą, Institucija priims sprendimą remdamasi turima informacija.

6.4. Prašymas pateikti papildomos informacijos

- 39) Negalima atmesti galimybės, kad itin sudėtingais atvejais ELPA valstybei pateikus informaciją apie sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą, Institucija gali paprašyti atsiųsti papildomos informacijos. ELPA valstybei bus duotas vieno mėnesio terminas atsakymui pateikti.
- 40) Jeigu ELPA valstybė neatsakys per nustatytą terminą, Institucija nedelsdama nusiųs priminimą, kuriame bus nustatytas galutinis 15 darbo dienų terminas ir susijusiai ELPA valstybei bus pranešta, kad po to Institucija priims sprendimą remdamasi turima informacija arba neteisėtos pagalbos atveju pareikalaus pateikti informaciją.

6.5. Pagrįstas oficialios tyrimo procedūros sustabdymas

- 41) Oficialų tyrimą galima sustabdyti tik išimtinėmis aplinkybėmis ir bendru Institucijos ir susijusios ELPA valstybės susitarimu. Pavyzdžiui, tyrimą galima sustabdyti, jeigu sustabdymo oficialiai prašo ELPA valstybė, siekdama, kad jos projektas atitiktų valstybės pagalbos taisykles, arba jeigu ELPA Teisme ar ES teismuose nebaigtos nagrinėti su panašiais klausimais susijusios bylos, kurių baigtis greičiausiai turės įtakos bylos vertinimui.
- 42) Paprastai tyrimas gali būti sustabdytas tik kartą tokiam laikotarpiui, dėl kurio Institucija ir susijusi ELPA valstybė susitaria iš anksto.

6.6. Galutinio sprendimo priėmimas ir pagrįstas oficialios tyrimo procedūros pratęsimas

- 43) Vadovaudamasi 3 protokolo II dalies 7 straipsnio 6 dalimi, Institucija kiek galėdama stengsis priimti sprendimą per 18 mėnesių nuo procedūros pradžios. Tas terminas gali būti pratęstas bendru Institucijos ir susijusios ELPA valstybės susitarimu. Tyrimą gali tekti pratęsti visų pirma tais atvejais, kai bylos yra susijusios su naujoviškais projektais arba kyla naujų teisinių klausimų.
- 44) Siekdama užtikrinti, kad būtų veiksmingai įgyvendinama 3 protokolo II dalies 7 straipsnio 6 dalis, Institucija stengsis priimti galutinį sprendimą ne vėliau kaip praėjus 4 mėnesiams po to, kai ELPA valstybė pateiks paskutinę informaciją arba kai pasibaigs galutinis terminas negavus jokios informacijos.

7. Skundai

- 45) Visoms suinteresuotosioms šalims, dalyvaujančioms valstybės pagalbos procedūrose, labai svarbu, kad Institucija veiksmingai ir skaidriai nagrinėtų joms pateiktus skundus. Todėl Institucija siūlo toliau išdėstytą geriausią praktiką, kuri skirta tam bendram tikslui pasiekti.

7.1. Skundo forma

- 46) Institucija sistemingai ragins skundų pateikėjus naudoti naują skundo formą, kuri paskelbta jos interneto svetainėje (<http://www.eftasurv.int/media/documents/Complaint-form—State-aid.doc>), ir kartu pateikti neslaptą skundo versiją. Skundų pateikėjams pateikus išsamias formas paprastai bus galima pagerinti pateiktos informacijos kokybę.

7.2. Orientacinis terminas ir skundo nagrinėjimo rezultatas

- 47) Institucija dės visas pastangas, gavusi skundą, jį išnagrinėti per orientacinį dvylikos mėnesių terminą. Tas terminas nėra privalomas. Priklausomai nuo konkrečios bylos aplinkybių, jeigu prireiks prašyti skundo pateikėjo pateikti papildomos informacijos, ELPA valstybė arba suinteresuotosios šalys gali pratęsti skundo nagrinėjimą.
- 48) Institucija turi teisę jai pateiktiems skundams skirti nevienodą prioritetą⁽¹⁾, kuris priklausytų, pavyzdžiui, nuo tariamo pažeidimo masto, pagalbos gavėjo dydžio, susijusio ekonomikos sektoriaus arba pateiktų panašių skundų. Atsižvelgdama į darbo krūvį ir teisę nustatyti tyrimų prioritetus⁽²⁾, ji gali atidėti priemonės, kuri nėra prioritetinga, nagrinėjimą. Todėl per dvylika mėnesių Institucija iš esmės stengsis:
- a) priimti sprendimą dėl prioritetinių bylų pagal 3 protokolo II dalies 4 straipsnį, pateikdama jo kopiją skundo pateikėjui;
 - b) nusiųsti skundo pateikėjui pradinį administracinį raštą, kuriame būtų nurodyta preliminarinė jos nuomonė dėl neprioritetinių bylų. Administracinis raštas nėra oficiali Institucijos pozicija, o tik preliminarinė jos nuomonė, grindžiama turima informacija ir galimomis papildomomis pastabomis, kurias galėtų pateikti skundo pateikėjas per vieną mėnesį nuo rašto gavimo dienos. Jeigu per nustatytą terminą papildomų pastabų nepateikiama, skundas bus laikomas atšauktu.
- 49) Siekdama užtikrinti skaidrumą, Institucija kiek galėdama stengsis per du mėnesius nuo skundo gavimo dienos informuoti skundo pateikėją apie jo prašymo prioritetą. Nepagrįstų skundų atveju Institucija per du mėnesius nuo skundo gavimo praneš skundo pateikėjui, kad nėra pakankamo pagrindo susidaryti nuomonę dėl bylos ir kad skundas bus laikomas atšauktu, jeigu per vieną mėnesį nebus pateikta papildomų pagrįstų pastabų. Su patvirtinta pagalba susijusių skundų atveju Institucija taip pat stengsis atsakyti skundo pateikėjui per 2 mėnesius nuo skundo gavimo dienos.
- 50) Neteisėtoms pagalbos atveju skundo pateikėjams bus priminta apie galimybę pateikti ieškinį nacionaliniams teismams, kurie gali priimti sprendimą dėl tokios pagalbos teikimo sustabdymo arba jos susigrąžinimo⁽³⁾.
- 51) Neslaptą skundo versiją prireikus bus pateikta susijusiai ELPA valstybei, kad ji pateiktų pastabų. ELPA valstybėms ir skundų pareiškėjams bus sistemingai pranešama apie skundo nagrinėjimo užbaigimą arba kitą su juo susijusią procedūrą. ELPA valstybės savo ruožtu bus raginamos laikytis terminų, per kuriuos turi pateikti pastabas ir informaciją apie joms perduotus skundus. Jos taip pat bus raginamos, kiek tai įmanoma, priimti skundus originalo kalba. ELPA valstybės prašymu Institucija pateiks vertimą; tai gali turėti įtakos procedūrų spartai.

8. Vidaus sprendimų priėmimo procedūros

- 52) Institucija įsipareigoja supaprastinti ir toliau gerinti vidaus sprendimų priėmimo procesą, kad prisidėtų prie bendro valstybės pagalbos procedūrų trumpinimo.
- 53) Todėl vidaus sprendimų priėmimo procedūros bus vykdomos kuo veiksmingiau. Institucija, siekdama optimizuoti savo sprendimų priėmimo procedūras, taip pat persvarstys dabartinę vidaus teisinę sistemą.
- 54) Institucija nuolat peržiūrės ir prireikus pritaikys savo vidaus sprendimų priėmimo praktiką.

9. Būsimas persvarstymas

- 55) Geriausia procedūrų praktika gali būti veiksminga tik tuomet, jeigu ji pagrįsta bendru Institucijos ir ELPA valstybių įsipareigojimu kruopščiai vykdyti valstybės pagalbos tyrimus, laikytis taikomų terminų ir taip užtikrinti būtiną procedūrų skaidrumą ir nuspėjamumą. Šis skyrius ir jame nustatyta geriausia praktika yra pirmasis žingsnis vykdamas šį bendrą įsipareigojimą.
- 56) Institucija pradės taikyti šį skyrių priemonėms, apie kurias pranešta Institucijai arba į kurias atkreiptas Institucijos dėmesys, nuo 2010 m. sausio 1 d.

⁽¹⁾ Sprendimo *Ufex* ir kiti prieš *Komisiją*, C-119/97, [1999] Rink. p. I-1341, 88 punktas.

⁽²⁾ Sprendimo *Bouygues SA* prieš *Komisiją*, T-475/04, [2007] Rink. p. II-2097, 158 ir 159 punktai.

⁽³⁾ Žr. Institucijos gaires dėl nacionalinių teismų įgyvendinamos valstybės pagalbos teisės.

- 57) Šis skyrius gali būti persvarstytas, siekiant atsižvelgti į teises, aiškinamąsias ir administracines priemones arba ELPA Teismo ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, kuriomis reglamentuojama valstybės pagalbos procedūra arba bet kokia ją taikant įgyta patirtis. Institucija ir toliau ketina su ELPA valstybėmis ir kitomis suinteresuotosiomis šalimis reguliariai svarstyti patirtį, įgytą taikant 3 протокола II dalį ir konkrečiai šį skyrių dėl geriausios praktikos.
-

ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS SPRENDIMAS

Nr. 364/11/COL

2011 m. lapkričio 23 d.

**nutraukti oficialią tyrimo procedūrą dėl Islandijos būsto finansavimo fondo (*Íbúðalánasjóður*)
atleidimo nuo valstybės garantijos įmokos (Islandija)**

ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJA (TOLIAU – INSTITUCIJA),

ATSIŽVELGDAMA į Europos ekonominės erdvės susitarimą (toliau – EEE susitarimas), ypač į jo 61 straipsnį ir 26 protokolą,

ATSIŽVELGDAMA į ELPA valstybių susitarimo dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo (toliau – Institucijos ir Teismo susitarimas) 3 protokolo I dalies 1 straipsnio 3 dalį ir II dalies 7 straipsnio 2 dalį (toliau – 3 protokolą),

ATSIŽVELGDAMA į konsoliduotą 2004 m. liepos 14 d. Institucijos sprendimą Nr. 195/04/COL dėl įgyvendinimo nuostatų, nurodytų 3 protokolo II dalies 27 straipsnyje (toliau – Įgyvendinimo nuostatų sprendimas) ⁽¹⁾,

PARAGINUSI suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas ⁽²⁾,

kadangi:

I. FAKTAI**1. Procedūra**

- (1) 2007 m. rugsėjo 28 d. raštu (Nuoroda Nr. 442805) Institucija paprašė Islandijos valdžios institucijų pateikti informaciją apie valstybės garantijas ir pareigą mokėti valstybės garantijos įmoką pagal Islandijos įstatymą dėl valstybės garantijų. 2007 m. spalio 24 d. Islandijos atstovės Europos Sąjungoje raštu, kuriame persiųstas tos pačios dienos Islandijos finansų ministerijos raštas ir kurį Institucija gavo ir užregistravo 2007 m. spalio 25 d. (Nuorodos Nr. 448739 ir 449598), Islandijos valdžios institucijos patenkino šį prašymą.
- (2) Byla buvo svarstoma Institucijos ir Islandijos vyriausybės atstovų susitikime Briuselyje 2007 m. rugsėjo 7 d. ir Reikjavike 2007 m. spalio 29 d., taip pat Institucijos ir Islandijos finansinių paslaugų asociacijos susitikime Briuselyje 2008 m. kovo 6 d.

- (3) 2008 m. birželio 27 d. ELPA priežiūros institucijos sprendimas Nr. 406/08/COL pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl Islandijos būsto finansavimo fondo atleidimo nuo valstybės garantijos įmokos paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir jo EEE priede ⁽³⁾. Šiuo sprendimu Institucija paragino suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas. Institucija suinteresuotųjų šalių pastabų negavo. 2008 m. rugsėjo 8 d. raštu (Nuoroda Nr. 490696) Islandijos valdžios institucijos pateikė pastabas dėl Institucijos sprendimo Nr. 406/08/COL.

- (4) 2008 m. spalio mėn. dėl Islandijos bankų sektoriaus žlugimo Institucija bylą sustabdė. Tačiau byla aptarta per posėdį Reikjavike 2009 m. lapkričio 4–5 d. Po šio posėdžio, 2009 m. lapkričio 16 d., Institucija išsiuntė raštą, kuriame priminė pateikti informaciją dėl tiriamos priemonės suderinamumo vertinimo. 2009 m. gruodžio 7 d. raštu Islandijos valdžios institucijos pateikė atsakymą (Nuoroda Nr. 539538).

- (5) Tuo pačiu metu vykdytame tyrime dėl valstybės pagalbos priemonių Islandijos būsto finansavimo fondui 2008 m. birželio 27 d. Sprendime Nr. 405/08/COL ⁽⁴⁾ Institucija padarė išvadą, kad šiam fondui suteikta valstybės garantija yra esama pagalbos priemonė. 2011 m. liepos 18 d. Institucija priėmė Sprendimą Nr. 247/11/COL dėl pasiūlymo imtis tinkamų priemonių finansuojant Islandijos būsto finansavimo fondą (*Íbúðalánasjóður*) (toliau – BFF) ⁽⁵⁾, *inter alia*, valstybės garantijos pavidalu.

2. Tiriamos priemonės aprašymas**2.1. Pagalbos gavėjai**

- (6) BFF yra valstybės valdoma institucija, kuri vykdo veiklą įprastomis rinkos sąlygomis pagal Islandijos būsto įstatymą Nr. 44/1998 (*lög um húsnæðismál*) ⁽⁶⁾. Fondui vadovauja direktorių valdyba ir administraciniu požiūriu jis priklauso socialinės gerovės ministro kompetencijai. BFF tikslas – didinti saugumą būsto srityje ir lygias galimybes apsirūpinti būstu. To siekdamas BFF teikia hipotekas

⁽³⁾ Dėl paskelbimo nuorodų žr. 2 išnašą.

⁽⁴⁾ 2008 m. birželio 27 d. ELPA Priežiūros institucijos sprendimas Nr. 405/08/COL nutraukti oficialią tyrimo procedūrą dėl Islandijos būsto finansavimo fondo, OL L 79, 2010 3 25, p. 40, ir EEE priedas Nr. 14, 2010 3 25, p. 20.

⁽⁵⁾ Nekonfidencialų Sprendimo Nr. 247/11/COL variantą galima rasti Institucijos interneto svetainėje <http://www.eftasurv.int/media/decisions/247-11-COL.pdf>

⁽⁶⁾ BFF pirmtakė Valstybinė būsto agentūra buvo įkurta 1980 m.

⁽¹⁾ Paskelbta <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>

⁽²⁾ 2008 m. birželio 27 d. ELPA priežiūros institucijos sprendimas Nr. 406/08/COL pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl Islandijos būsto finansavimo fondo atleidimo nuo valstybės garantijos įmokos, OL C 64, 2009 3 19, p. 21, ir EEE priedas Nr. 15, 2009 3 19, p. 9.

privatiems asmenims ir paskolas būstą nuomojantiems subjektams, taip pat bendrai tvarko su būstu susijusius reikalus. Finansavimas teikiamas siekiant konkretaus tikslo – padidinti gyventojų galimybes įsigyti ar išsinuomotuoti būstą prieinamomis sąlygomis (žr. Būsto įstatymo 1 straipsnį).

- (7) Valstybė tiesiogiai BFF nefinansuoja; šis fondas finansuojamas iš pelno, kurį gauna iš nuosavo kapitalo (t. y. suteiktų paskolų grąžinimo įmokų, palūkanų ir kainos indeksavimo mokėjimų), iš palūkanų, kurios mokamos BFF išleidžiant ir parduodant į Islandijos biržos sąrašus įtrauktas obligacijas (*íbúðarbréff*), taip pat iš klientų mokamų paslaugų mokesčių. BFF taip pat naudoja valstybės garantiją, nes valstybė, kaip fondo savininkė, prisiima neribotą atsakomybę už jo skolas⁽⁷⁾. Be to, BFF tiesiogiai iš valstybės biudžeto teikiama palūkanų parama nuostoliams dėl skolinimo nuomojamą būstą statantiems ir nuomojantiems subjektams su mažesnėmis negu rinkos palūkanų normomis padengti.
- (8) Išsamesnės informacijos apie BFF sistemą pagal Būsto įstatymą galima rasti Institucijos sprendime Nr. 405/08/COL.

2.2. Valstybės garantija

- (9) BFF yra valstybės institucija, kuriai taikoma viešoji teisė (žr. Būsto įstatymo 4 straipsnį), taigi pagal valstybės institucijoms taikomą bendrąją nerašytą Islandijos viešosios teisės principą dėl visų jos įsipareigojimų jai teikiama valstybės garantija. Garantija teikiama visoms valstybės institucijoms, nesvarbu, kada jos buvo įkurtos ar kokią veiklą vykdo. Kaip minėta, tokia garantija teikiama, nes valstybė, kaip BFF savininkė, prisiima neribotą atsakomybę už jo skolas. Taigi valstybė atsakinga už visus BFF įsipareigojimus, nes garantija nesusijusi su konkrečiu BFF finansiniu sandoriu ar su kokia nors nustatyta didžiausia suma. Tai matyti ir iš Nemokumo įstatymo Nr. 21/1991 (*lög um gjaldþrotaskipti o.fl.*) 5 straipsnio 3 dalies, kurioje nustatyta, kad tokioms institucijoms kaip BFF netaikomas bankrotas ar kitos nemokumo procedūros.
- (10) Įstatymo projekto, tapusio Įstatymu Nr. 121/1997 dėl valstybės garantijų (*lög um ríkisábyrgðir*), preambulėje rašoma:

„Tai pagrįsta vienareikšmiška Islandijos teisės taisykle, kad valstybė atsako už savo institucijų ir įmonių įsipareigojimus, nebent

šią garantiją ribotų aiškiai išdėstyta įstatymo nuostata [...] arba valstybės atsakomybę ribotos atsakomybės bendrovėje ribotų valstybės įnašo į akcinį kapitalą dydis.“⁽⁸⁾

- (11) Valstybės garantija galėjo naudotis ir BFF pirmtakai: Valstybinė būsto agentūra, Valstybinis statybų fondas ir Darbuotojų būsto fondas, kuriam vadovavo Valstybinė būsto agentūra, taip pat Valstybinė būsto valdyba (Įstatymas Nr. 97/1993 dėl Valstybinės būsto agentūros (*lög um Húsnæðisstofnun ríkisins*)).

2.3. Valstybės garantijos įmoka

- (12) Kai buvo steigiamas BFF ir jo pirmtakai, už jiems teikiamą neribotą, visus jų įsipareigojimus apimančią valstybės garantiją nereikėjo mokėti rizikos priedo ar garantijos įmokos. Islandijos valdžios institucijos teigia, kad nuo pat BFF įsteigimo atitinkamos nacionalinės teisės taisyklės buvo aiškinamos taip, kad BFF už jam teigiamą valstybės garantiją neturi mokėti jokio mokesčio⁽⁹⁾.
- (13) Laikinuojų aktu Nr. 68/1987 dėl fiskalinių priemonių pirmą kartą nustatytas bendras įpareigojimas už valstybės garantijas, už kurias nemokamas rizikos priedas, mokėti garantijos įmoką valstybei. Vėliau Įstatymo Nr. 37/1961 dėl valstybės garantijų (*lög um ríkisábyrgðir*), kuris buvo iš dalies pakeistas Įstatymu Nr. 65/1988 dėl valstybės garantijų (*lög um breyting á lögum nr. 37/1961, um ríkisábyrgðir, með síðari breytingum*), 8 straipsniu nustatytas reikalavimas, kad bankai, kreditų fondai, finansų įstaigos, įmonės ir kiti panašūs subjektai, kuriems pagal įstatymą suteikiama valstybės garantija dėl to, kad jie priklauso valstybei, ar dėl kitų priežasčių, mokėtų valstybei garantijos įmoką dėl savo įsipareigojimų užsienio subjektams. Nustatyta ketvirtinė 0,0625 % įmoka už pagrindinę užsienio įsipareigojimų sumą, atsižvelgiant į kiekvieno laikotarpio įsipareigojimų vidurkį (žr. Įstatymo Nr. 37/1961 8 straipsnio 2 dalį)⁽¹⁰⁾.
- (14) Iš pradžių už įsipareigojimus šalies viduje panaši įmoka nustatyta nebuvo. Tačiau Įstatymu Nr. 121/1997 dėl valstybės garantijų⁽¹¹⁾ nustatytas įpareigojimas mokėti su įsipareigojimais šalies viduje susijusių garantijos įmoką, kurios dydis – 0,00375 %. Vėliau Įstatymu Nr. 180/2000⁽¹²⁾ šis dydis padidintas iki 0,0625 %.

⁽⁸⁾ Neoficialus Institucijos vertimas. Tekstą islandų kalba galima rasti adresu <http://www.althingi.is/altext/122/s/0099.html>

⁽⁹⁾ Žr. 2008 m. rugsejo 8 d. pareiškimus, p. 4 (Nuoroda Nr. 490696).

⁽¹⁰⁾ Paskolos, už kurias buvo sumokėtas rizikos priedas, tam tikros eksporto garantijos ir įsipareigojimai dėl kredito balanso sąskaitose vietos valiuta, neįtrauktos skaičiuojant garantijos įmoką (žr. Įstatymo Nr. 37/1961 9 straipsnio 2 dalį).

⁽¹¹⁾ Įsigaliojo 1998 m. sausio 1 d.

⁽¹²⁾ Įsigaliojo 2001 m. sausio 11 d.

⁽⁷⁾ 2006 m. Sprendimo Islandijos bankininkų ir vertybinių popierių maklerių asociacija prieš ELPA priežiūros instituciją, byla Nr. E-9/04, ELPA teismo ataskaita, p. 42, 72 punktas.

(15) Įstatymu Nr. 121/1997 taip pat nustatytas atleidimas nuo valstybės garantijos įmokos, kiek tai susiję su Valstybinės būsto agentūros Būsto obligacijų skyriaus išleisdomis būsto obligacijomis. Kalbant apie kitus BFF įsipareigojimus, 2001 m. Papildomu biudžeto įstatymu atgaline data panaikintos BFF skolos, susijusios su nesumokėtomis įmokomis, kurias BFF buvo sukaupęs pagal Įstatymą Nr. 121/1997. Galiausiai 2000 m. gegužės 26 d. įsigaliojusiu Įstatymu Nr. 70/2000 BFF nustatytas bendras atleidimas nuo valstybės garantijos įmokų, kiek tai susiję su visais įsipareigojimais.

(16) Teisės aktai dėl valstybės garantijų ir tolesni bendrai taikomų įmokų pakeitimai, taip pat specialios nuostatos dėl BFF išsamiau aptariami Institucijos sprendime Nr. 406/08/COL.

3. Pagrindas pradėti procedūrą

(17) Sprendime Nr. 406/08/COL Institucija paaikškino, kad prieš 1994 m. sausio 1 d., kai įsigaliojo EEE susitarimas, BFF mokėtai garantijai buvo taikoma ne su nauja pagalba susijusi garantijų įmokų procedūra, o atskira su esama pagalba susijusi procedūra (Byla Nr. 64865, dabar Byla Nr. 7038). Sprendime Nr. 406/08/COL buvo nagrinėjama tai, kad BFF yra atleistas nuo garantijos įmokos, nors kitos pagal panašius į BFF principus veikiančios įmonės ją mokėti privalo. Šiomis aplinkybėmis, Institucijos pradine nuomone, siekiant klasifikuoti pagalbą kaip naują arba kaip esamą, nebuvo svarbu, ar Įstatymu dėl valstybės garantijų pakeista BFF padėtis, kiek tai susiję su garantijos įmokos mokėjimu, ar ne. Lemiamu faktu laikyta tai, kad nauju Įstatymu Nr. 121/1997 dėl valstybės garantijų nustatyta nauja sistema, pagal kurią pirmą kartą BFF vertintas palankiau negu pagal įmonėms, kurios gauna numanomą valstybės garantiją, taikomą bendrą nuostatą. Todėl, Institucijos pradine nuomone, bet kokia BFF įgyjama nauda dėl Būsto obligacijų skyriui Įstatymu Nr. 121/1997 nustatyto atleidimo nuo įmokos būtų nauja pagalba. Tas pats būtų taikoma atleidimui nuo įmokų, susijusių su kita BFF veikla (žr. Įstatymą Nr. 70/2000, kuriuo iš dalies keičiamas Įstatymas Nr. 121/1997, ir 2001 m. Papildomą biudžeto įstatymą).

(18) Institucijos pradine nuomone, BFF atleidimas nuo garantijos įmokos mokėjimo yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje. Sprendime pradėti oficialią procedūrą nustatyti šie pagalbos elementai:

i) atleidimas (nuo pradžių arba *ex post facto*) nuo valstybės garantijos įmokos, kurios dydis – 0,0625 % per ketvirtį su būsto obligacijomis ir kitais įsipareigoji-

mais susijusių užsienio įsipareigojimų (laikotarpiu nuo 1998 m. sausio 1 d. iki dabar), mokėjimo;

ii) atleidimas (nuo pradžių arba *ex post facto*) nuo valstybės garantijos įmokos, kurios dydis – 0,0375 % per ketvirtį su būsto obligacijomis ir kitais įsipareigojimų susijusių įsipareigojimų šalies viduje (laikotarpiu nuo 1998 m. sausio 1 d. iki 2001 m. sausio 10 d.), mokėjimo;

iii) atleidimas nuo valstybės garantijos įmokos, kurios dydis – 0,0625 % per ketvirtį visų BFF įsipareigojimų šalies viduje (laikotarpiu nuo 2001 m. sausio 11 d. iki dabar), mokėjimo.

(19) Be to, Institucija abejojo, ar minėti valstybės pagalbos elementai gali būti laikomi suderinamais su EEE susitarimu. Institucija paaikškino, kad, nors tam tikros būsto finansavimo paskolos gali būti laikomos visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis, kaip nustatyta EEE susitarimo 59 straipsnio 2 dalyje, ir dėl to joms gali būti skiriama pagalba, Institucijos pradine nuomone, bendra BFF paskolų sistema yra per didelės apimties, kad atitiktų 59 straipsnio 2 dalies sąlygas. Institucijai nebuvo pateikta jokios informacijos, kuri leistų manyti, kadrinka apskritai negalėtų teikti būsto finansavimo paslaugų prieinamomis sąlygomis. Pagal bendrą BFF paskolų sistemą jas gali gauti bet kuris asmuo, nesvarbu, kokios jo pajamos ir turto dydis bei planuojamo finansuoti būsto kainos ir dydžio apribojimai. Be to, paskolos gali būti teikiamos bet kur, neatsižvelgiant į vietos būsto finansavimo prieinamumą ar neprieinamumą.

4. Islandijos valdžios institucijų pastabos

(20) Islandijos vyriausybės pastabose daugiausia pabrėžiama, kad bet kokią pagalbos elementą tiesiogiai lėmė numanoma BFF skirta valstybės garantija, o ši, kaip jau nustatyta, buvo esama pagalba. Islandijos valdžios institucijų nuomone, bet koks mokesčio mokėjimas yra neatsiejama valstybės garantijos dalis. Taigi, kadangi nebūta atskirų esminių valstybės garantijos ir mokesčio mokėjimo pakeitimų, naujos pagalbos nėra ir klausimas turėtų būti sprendžiamas kaip esamos pagalbos bylos dalis. Islandijos vyriausybė taip pat išreiškė nuomonę, kad, jeigu būtų nustatyta, kad esama naujos pagalbos, ji suderinama dėl BFF socialinio pobūdžio ir dėl to, kad BFF skirta pagalba atitinka teismo praktiką *Altmark* byloje ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ 2003 m. Sprendimas *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, Rink. p. I-7747.

- (21) Dėl klausimo, susijusio su Įstatymu Nr. 68/1987 nustatyto įpareigojimu už tam tikrų finansų įstaigų užsienio įsipareigojimus mokėti rizikos priedą, Islandijos valdžios institucijos teigia, kad BFF niekada priedo nemokėjo, nes neturėjo užsienio įsipareigojimų.
- (22) Be to, Islandijos valdžios institucijų nuomone, įpareigojimo mokėti įmokas už kitus įsipareigojimus negu būsto obligacijos šalies viduje pagal Įstatymą Nr. 121/1997 „teisinis pagrindas abejotinas“, nes niekada nesiekta, kad BFF pirmtakai mokėtų garantijos įmoką. Islandijos institucijos taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad BFF skolos, susijusios su nesumokėta garantijos įmoka, 2001 m. Papildomu biudžeto įstatymu atgaline data panaikintos, o tai rodo, jog teisės aktų leidėjas manė, kad BFF turėtų visada būti atleidžiamas nuo garantijos įmokos mokėjimo.
- (23) Galiausiai BFF atleistas nuo valstybės garantijos įmokos dėl to, kad BFF sukaupe 0,0375 % palūkanų maržą nuo hipotekos priemonių, kuriomis užtikrinami su būsto obligacijomis susiję įsipareigojimai⁽¹⁴⁾. Islandijos valdžios institucijos tai vadina „specialiu valstybės garantijos mokesčiu“. Jis renkamas į specialų rezervą fondą.

II. ĮVERTINIMAS

- (24) EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Išskyrus tuos atvejus, kai šis Susitarimas nustato kitaip, EB valstybių narių, ELPA valstybių arba iš jų valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su šiuo Susitarimu, kai ji daro įtaką Susitariančiųjų Šalių tarpusavio prekybai.“

- (25) Taigi tam, kad priemonės būtų klasifikuojamos kaip valstybės pagalba, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje, jos turi apimti valstybės dotaciją arba dotaciją iš valstybės išteklių, jomis įmonei turi būti suteikiamas pranašumas, jos turi būti atrankinės, jomis turi būti iškraipoma konkurencija ir turi būti tikėtina, kad jos turės įtakos susitariančiųjų šalių prekybai.

- (26) Institucijos valstybės pagalbos gairių skyriuje dėl valstybės garantijų⁽¹⁵⁾ teigiama, kad valstybės (centrinių, regioninių arba vietos valdžios institucijų) tiesiogiai teikiamos garantijos gali būti valstybės pagalba. Be to, palankesnės finansavimo sąlygos, gautos įmonių, kurių bankrotas arba kitos nemokumo procedūros yra neįmanomos dėl jų teisinės formos, arba kurioms užtikrinta valstybės garantija arba tai, kad jų nuostolius padengs valstybė, yra pranašumas – valstybė prisiima neribotus įsipareigojimus, o tai laikoma neribota valstybės garantija⁽¹⁶⁾. Be to,

„Valstybės garantijos nauda yra ta, kad su garantija susijusių riziką prisiima valstybė. Valstybei už prisiimamą riziką turėtų būti atlyginama, sumokant tam tikrą priemonę. Kai valstybė visai arba iš dalies atsisako tokios priemonės, įmonė iš to gauna naudos, bet kartu sumažėja valstybiniai ištekliai.“⁽¹⁷⁾

- (27) Sprendime Nr. 247/11/COL Institucija padarė išvadą, kad numanoma neribota BFF skirta valstybės garantija yra valstybės pagalba pagal EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalį, nes mažėja Islandijos valstybiniai ištekliai ir BFF suteikiamas ekonominis pranašumas. Institucija atkreipė dėmesį į tai, kad pagal Institucijos valstybės pagalbos gaires įmonės, kurių bankrotas arba kitos nemokumo procedūros yra neįmanomos dėl jų teisinės formos, arba jei ši forma užtikrina valstybės garantiją arba kad nuostolius padengs valstybė, gali būti laikomos pagalbos gavėjomis. Be to, nėra būtina, kad valstybė pagal atitinkamą garantiją atliktų mokėjimus. Pagalba teikiama nuolat nuo tada, kai suteikiama garantija, o ne tik tuomet, kai garantija panaudojama arba kai laikantis garantijos sąlygų atliekami mokėjimai⁽¹⁸⁾.

- (28) Atsižvelgiant į tiesioginį valstybės pagalbos elementų egzistavimo esant priemonei, kurią sudaro valstybės garantija, ir būtinybės nustatyti (ir mokėti) (rinkos sąlygas atitinkančią) įmoką už tokių valstybės kišimąsi ryšį, esminis klausimas yra toks: ar atleidimas nuo garantijos mokesčio gali būti laikomas atskiru valstybės pagalbos elementu, palyginti su pranašumu, gaunamu dėl pačios garantijos. Tinkama įmoka galėtų būti neutralizuota bent dalis pagalbos gavėjui suteikto pranašumo. Jeigu būtų buvę įmanoma nustatyti rinkos sąlygas atitinkančią tiriamos garantijos įmoką, kuri atitiktų su garantija susijusią valstybės riziką, ir jeigu tokią įmoką BFF būtų mokėjus, EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalies kriterijai

⁽¹⁵⁾ Paskelbta <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkId=15646&1=1>

⁽¹⁶⁾ Žr. Valstybės garantijų gairių 1.2 skyriaus 4 punktą ir Valstybės pagalbos gairių dėl valstybės pagalbos nuostatų taikymo valstybės įmonėms apdirbamosios pramonės sektoriuje (<http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkId=16995&1=1>) 7.2 skyriaus 2 dalį.

⁽¹⁷⁾ Valstybės garantijų gairių 2.1 skyrius.

⁽¹⁸⁾ Žr. 17 išnašą.

⁽¹⁴⁾ Iš pradžių neketinta garantijos įmokų netaikyti visiems valstybės užtikrinamiems BFF įsipareigojimams.

dėl valstybinių išteklių mažėjimo ir BFF ekonominio pranašumo nebūtų buvę įvykdyti. Todėl įmoka yra garantijos pavidalu skirtos valstybės pagalbos sumos sudedamoji dalis. Tokia išvada atitinka ir Valstybės pagalbos gaires, kaip minėta pirmiau.

- (29) Islandijos valdžios institucijos išreiškė panašų požiūrį pastabose dėl sprendimo pradėti oficialią tyrimo procedūrą (Sprendimas Nr. 406/08/COL). Be to, Islandijos valdžios institucijos pabrėžė, kad Įstatymas dėl valstybės garantijų yra bendras teisės aktas, reglamentuojantis valstybės garantijų suteikimo sąlygas. Pagal patį įstatymą garantijos neteikiamos – juo tiesiog išdėstomos su garantijomis susijusios sąlygos ⁽¹⁹⁾.
- (30) Atsižvelgdama į tai, Institucija mano, kad dėl ypatingo valstybės pagalbos priemonės, suteiktos valstybės garantijos pavidalu, pagalbos elementų pobūdžio, BFF atleidimas nuo valstybės garantijos įmokos nėra nuo numanomos neribotos Islandijos valstybės suteiktos valstybės garantijos atskira valstybės pagalbos priemonė, atsižvelgiant į EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalį. Įmokos nemokėjimas sudaro dalį įgyto pranašumo ir skirtų valstybės išteklių, susijusių su BFF suteikta valstybės garantija. Atsižvelgiant į tai, kad šia valstybės garantija suteiktus pranašumus Institucija nagrinėja pagal procedūrą dėl esamos valstybės pagalbos (žr. Bylą Nr. 70382 (buvusi Byla Nr. 64865), Sprendimas Nr. 247/11/COL), oficiali

tyrimo procedūra dėl BFF atleidimo nuo valstybės garantijos įmokos neturi pagrindo ir gali būti nutraukta,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Oficiali tyrimo procedūra dėl BFF atleidimo nuo valstybės garantijos įmokos nutraukta.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Islandijos Respublikai.

3 straipsnis

Šio sprendimo tekstas autentiškas tik anglų kalba.

Priimta Briuselyje 2011 m. lapkričio 23 d.

ELPA priežiūros institucijos vardu

Oda Helen SLETNES
Pirmininkė

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Kolegijos narys

⁽¹⁹⁾ 2008 m. rugsejo 8 d. raštas, p. 5.

2012 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 310 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	840 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT